

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] kommer i saa Henseende, og selv sammen med Valutakontoret drøfte, om der maatte kunne gøres noget for at hjælpe Provinsens næringsdrivende i den nævnte Retning.

Over for det ærede Medlem Hr. Hartel skal jeg udtale, at jeg er ganske enig med ham i, at det ikke er heldigt at etablere Varebytteforretninger, ved hvilke danske Varer eksporteres til ganske urentable Priser, medens de Varer, der indføres, til Gengæld belastes paa en saadan Maade, at de kommer paa Markedet til en urimelig høj Pris.

Det ærede Medlem Hr. Prieme udtalte, at Valutaordningen efter hans Opfattelse ikke havde været til Gavn for Landbrugseksporten. Som Forholdene i Verden ligger og efter de Erfaringer, der er indvundet i den forløbne Tid, er dette sikkert ikke rigtigt, og jeg tror heller ikke, at man fra Landbrugseksportørernes Side vil være enig i, at Landbrugseksporten vilde have været i Stand til at klare sig saa forholdsvis godt, som den hidtil har gjort, dersom det ikke havde været muligt at støtte den ved de Foranstaltninger, som Valutaloven giver Adgang til. Det forekommer mig ret utvivlsomt, at vor Landbrugseksports Mulighed for at komme ind paa forskellige Markeder vilde have været væsentligt ringere, hvis vi ikke paa Grundlag af Valutaordningen kunde have paataget os i ret stor Udstrækning at regulere vor Indførsel over for de Lande, der var villige til at købe vore Landbrugsprodukter. Herigennem er det lykkedes i ret betydeligt Omfang at faa Lande, der ellers formentlig vilde have foretrukket at købe andre Steder, til at aftage danske Landbrugsprodukter. Fra de sidste Maaneder kan jeg som Eksempel herpaa nævne den med Tyskland truffne Til lægsaftale, ved hvilken det paa et Tidspunkt, hvor dette havde stor Interesse for det danske Landbrug, lykkedes at faa forøget vor Afsætning af Landbrugsprodukter til Tyskland i Aarets sidste Maaneder med et ret betydeligt Beløb.

Det ærede Medlem beskæftigede sig ret indgaaende med Valutaankenævnet, i hvilket det ærede Medlem og jeg tidligere har haft Lejlighed til at udveksle Meninger. Nævnet har efter min Opfattelse gjort et særdeles nyttigt og samvittighedsfuldt Arbejde under Formanden, Dommer Myrdals

Ledelse, og Nævnet har da ogsaa haft den Tilfredsstillelse, at dets Indstillinger hidtil altid eller saa godt som altid er blevet fulgt.

I Forbindelse med Omtalen af Ankenævnet faldt der fra det ærede Medlems Side en Bemærkning om, at Valutakontorets Redegørelser til Ankenævnet ikke altid var ganske objektive. Jeg vilde meget nødtigt have, at dette skulde blive opfattet, som om Valutakontoret ikke paa loyal Maade bidrog til Sagernes Oplysning. Noget saadant vil ikke med Rette kunne siges og ligger sikkert ogsaa uden for, hvad der har været Hensigten med det ærede Medlems Udtalelser. Det, som det ærede Medlem Hr. Prieme vist særligt ønskede at fremføre, var, saa vidt jeg forstod, Spørgsmaalet om, hvorvidt Ankenævnets Behandling af Sagerne kunde foregaa paa samme Maade som Behandlingen af de Sager, der forelægges en Domstol, saaledes at Valutakontoret og den klagende Part paa lige Fod i Offentlighedens fulde Lys kunde procedere Sagerne for Nævnet. Jeg tror ikke, at noget saadant vil være muligt, og jeg tror heller ikke, at de fleste Firmaer vilde ønske en saadan Fremgangsmaade. Hertil kommer, at der ved Sagernes Behandling ofte fra Valutakontorets Side forelægges Nævnet Oplysninger om Forhold, der efter deres Natur maa være fortrolige, f. Eks. angaaende andre Firmaers Forhold, til Belysning af, om det klagende Firma har været Genstand for en mindre god Behandling end andre. Det gaar selvfølgelig ikke an, at andre Firmaers Forretningsforhold gennem offentlig Procedure eller paa anden Maade udleveres til Offentligheden.

Det ærede Medlem nævnte, at et Firma, hvis Klage var blevet afslaaet, havde Adgang til at begære sig Afskrift meddelt af Nævnets Indstilling og af Valutakontorets Redegørelse til Nævnet, men dette gælder dog kun, for saa vidt der ikke i Redegørelse eller Indstilling omtales Ting, som maa opfattes som Embedshemmeligheder. Saa-danne Oplysninger kan selvfølgelig kun videregives til det ansvarlige offentlige Organ, der ifølge Valutaloven beskæftiger sig med disse Sager, men maa udgaa af de Afskrifter, der meddeles til Klagterne.

Som allerede tidligere nævnt har Ankenævnet efter min Opfattelse gjort et godt